

NIEUWSBRIEF PASEN 2020

Bethlehem, Banksy, Vredesduif

Van uw classispredikant ds. Jan Hommes

‘Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria uit Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen van de opening van het graf was weggehaald.’

(Johannes 20:1)

Kwetsbaar en maakbaar; nabij zijn, je verbinden en afstand houden, niet te dichtbij.

Inzet, helpen, rust en tijd voor bezinning.

Het zijn zo maar wat woorden die voor mij verwijzen naar de werkelijkheid van deze dagen. De Stille Week is voor mensen die werken in de zorg of op andere gebieden waar het Corona-virus toeslaat onrustig en druk bezet. Schoonmakers, verplegend personeel, artsen en alle andere betrokkenen maken lange dagen. Alle complimenten voor wat daar gebeurt. Voor anderen is het juist wel rust en stilte. Als je tot de ‘risico-groep’ behoort kom je de deur niet uit, veel mensen werken thuis. Mijn eigen agenda is leeg geworden, omdat alle afspraken zijn geschrapt, terwijl de dagen zich ook weer snel vullen. Het is een bijzondere tijd en we hopen en bidden dat het zo snel mogelijk zal stoppen. Vooral voor de mensen die direct betrokken zijn vanwege een besmetting of die ziek zijn geworden; en we denken aan de mensen die het niet hebben overleefd.

Het is ook een bijzondere tijd, omdat er dingen gebeuren die we eerder niet voor mogelijk hielden. Of: misschien gebeurden ze wel, maar we zagen ze niet zo, omdat we ze minder belangrijk vonden. Iemand schreef dat het de omgekeerde wereld lijkt te zijn, omdat ook onze overheid kiest voor de bescherming van de meest kwetsbare mensen in onze samenleving. Dat kan dus wel. En ik bedoel ook de mensen die instaan voor elkaar en elkaar van dienst kunnen zijn op geheel andere manieren dan eerder. Mensen die elkaar helemaal niet kenden, maar in dezelfde buurt elkaar nu helpen met boodschappen en andere ogenschijnlijk kleine dingen. En ik denk aan die patiënt uit Brabant met Corona die Scheemda als genezen verlaat en zegt: ‘ik had nog nooit van Scheemda gehoord, maar ik zal jullie missen, wat jullie voor mij hebben gedaan is ongelooflijk’.

Het woord 'kwetsbaar' wordt veel gebruikt deze dagen. Voor mij is dat nauw verbonden met de viering van Pasen. Het is Jezus, die totaal vervuld van de Geest van God kwetsbaar op weg was; in alle openheid had Hij oog voor mensen die het moeilijk hadden en daarmee in de gemeenschap niet goed terecht konden. Het is het open graf dat zichtbaar maakt dat juist die houding doorgaat en sterker is dan al het andere. Het is de gekruisigde die ons hierin voorgaat: Hij zette Zijn leven in voor de ander. Dat werd niet geaccepteerd, dat vinden we nog steeds moeilijk, maar Hij ging juist daarin ons voor.

En wij mensen maar denken dat we dat kunnen stoppen, dat onze samenleving maakbaar is en dat we alles kunnen, als we wat kwetsbaar is maar uitschakelen. En dan word je afhankelijk, dan merk je en ga je zien waar je nodig bent, ga je anders kijken naar je eigen existentie, naar de mensen om je heen.

'Kan ik deze dagen nog iets met een God', vroeg iemand mij van de week. Ik kan niet voor iemand anders spreken. Het is voor mij die kracht, die uitgaat van een kwetsbare liefde, die ruimte biedt om te zijn met pijn en verdriet, met vreugde en hoop. Dat is wat ik God noem en dat is voor mij Pasen. Het is ongelooflijk, is ook niet te bevatten, maar wel te zien wat ons aan mogelijkheden wordt geboden ten leven. Opstanding, ons voorgegaan om elkaar te doen opstaan in dit door en door menselijke leven. Ik word persoonlijk altijd geïnspireerd door de woorden van Huub Oosterhuis: de kracht van de zorgvuldige aandacht, ook wel liefde genoemd, dat is opstaan uit de dood en dat is het beste wat je met je leven kunt doen. Dat is de manier waarop God met mij meegaat, mij die mogelijkheid en ruimte geeft om op mijn geheel eigen wijze die zorgvuldige aandacht te laten zien. Laat dat de manier zijn waarop God met ons allen meegaat, vooropgaat vanuit Pasen naar een toekomst waarin we anders kijken en zien en ons verwonderen over dat leven dat mogelijk is in de ruimte van Zijn liefde.

CORONA-COMPETITIE

Dit is de titel van een column van collega Peter Verhoeff. Soms lijkt het erop dat we in deze tijden een soort van competitie ontwikkelen wie het beste, mooiste, meest innovatieve idee kan ontwikkelen om er te zijn. Blijf bij jezelf, doe wat je denkt wat jij kunt doen en wat in het verlengde ligt van wat je anders ook deed, daar houd je het het langste mee vol. Gelukkig is dat wat de meeste predikanten, kerkelijk werkers en kerkenraden ook doen. Begin geen competitie. Ik zie dat de meeste gemeenten een manier vinden om gemeente te blijven, om contacten met elkaar te blijven houden en zodoende iets van gemeenschap hoog te houden. Daar kan iedereen een steentje aan bijdragen op heel verschillende manieren en dat gebeurt ook overal. De online diensten zijn er volop en mocht je als gemeente dat niet in huis hebben dan kun je altijd samenwerking zoeken met burens die het wel hebben of je gemeenteleden verwijzen: dat is wat ook gebeurt. Overigens komen daar soms mooie samenwerkingen uit voort.

Ik merk dat sommige kerkenraden en predikanten ook alweer bezig zijn met de periode na het Corona-virus, dat wil zeggen wanneer de maatregelen weer worden versoepeld. Onze premier heeft helder aangegeven dat we nog even moeten volhouden. En het wordt voorlopig niet meer zoals het was, met onze 'anderhalve-meter-samenleving', want dat zal nog een flinke tijd blijven: afstand houden. Hij noemt dat 'het nieuwe normaal'. We zullen blij zijn wanneer we weer bij elkaar kunnen komen als gemeente en kunnen vieren en koffiedrinken ook al is het met alle voorzorgen.

Ik merk dat op sommige plekken wordt nagedacht over de toekomst, omdat er nu zulke mooie dingen gebeuren die eigenlijk ook daarna vastgehouden zouden moeten worden: hoe doen we dat?

Voorlopig volhouden en nog steeds geldt de oproep om de grenzen niet op te zoeken.

BEZOEKEN en UITVAART

Het bezoeken van mensen is in deze tijd van thuis blijven en 1,5 meter afstand lastig. De richtlijn is zo veel mogelijk alternatieve manieren zoeken voor een persoonlijk bezoek. En dat lukt de meesten behoorlijk goed. Ik merk ook dat sommige predikanten enige angst hebben om te bezoeken en dat het soms wel erg moeilijk is wanneer het gaat om mensen die erg ziek waren en zijn. Een angst om te besmetten of om zelf besmet te raken; een angst die door de directe omgeving, familie en vrienden en gezin worden aangewakkerd. Zoek naar mogelijkheden om het dan niet zelf te doen, maar vraag iemand anders. Ga niet je grens over. En vraag je altijd af of het echt noodzakelijk is. We hebben te maken met moeilijk omstandigheden en dat moeten we met elkaar zien op te lossen. En er zijn predikanten die deze angst niet kennen, die geen moeite hebben en wellicht van dienst kunnen zijn. Mensen zijn gelukkig erg verschillend en wees eerlijk tegenover jezelf en je omgeving. Neem ook in dat opzicht geen risico's. Bij uitvaarten is het zeker ingewikkeld: overleg met betrokken en wees zorgvuldig.

CLASSIS

De classicale vergadering van mei gaat uiteraard niet door, we zien en spreken elkaar pas weer in september. Het Breed Moderamen vergadert met de nieuwe middelen zoals skype en zoom en zo langzaamaan raken we er mee vertrouwd. Dat geldt ook voor andere vergaderingen. Met onze computer kunnen we goed communiceren, maar niet alles, dat merken we soms ook. Het opent toch ook wel nieuwe mogelijkheden: op afstand vergaderen en toch elkaar kunnen zien.

U allen een gezegende Pasen gewenst.

'Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria uit Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen van de opening van het graf was weggehaald.'

(Johannes 20:1)

Hartelijke groet, ds. Jan Hommes